

Vesalla paljon taitavia valmentajia ja ohjaajia

Kerromme Raahen Vesan toiminnasta seitsemässä eri osassa, joista tässä osa 5.

Kirjoittaja on Pauli Vaihoja (PALI), joka on toiminut pikkupojasta alkaen Vesassa ja harrastanut monipuolisesti eri urheilulajeja, mm. jalkapalloa, pesäpalloa ja jääkiekkoa sekä yleisurheilua. Hän on toiminut yli 50 vuotta seuratalkoolaisena, pääosin yleisurheilujaoston tai johtokunnan sihteerinä. Nuorempana myös yleisurheulukoulujen ohjaajana, sekä kilpailuissa yleensä pääsihteerinä, mutta kansallisissa ja muissa pienemmissä kisoissa myös kuuluttajana, eli kaiken takana on PALI.

Valmentajalegendat

Seuramme on ollut ilo omistaa päteviä alansa ja lajinsa taitavia valmentajia. Mauri Pirilä ansaitsee nimensä 1960-luvun tarmokkaana valmentajana, sillä mm. moninkertainen Suomen mestari Helena Turpeinen sanoo Maurin olleen hänen ensimmäinen valmentajansa. Mauri sai tyttökartin innostumaan yleisurheilusta ja se alkoi nostaa päätään ja veti Pitkänkarin murskeradoille paljon nuoria. Helenan kilpailu- ja harjoituskavereina oli useita lahjakkaita tyttöjä.

Ennen Paten tuloa ”markkinoille” vesalaisia valmensi lyhyehkön aikaa nuori Raahen seminaarista valmistunut opettaja Jorma Kangas.

1970-luvun yksi menestynein valmentaja oli liikuntaneuvos Paavo Haapakoski, jolla oli kymmenittäin niin juoksijoita, hyppääjiä kuin heittäjiäkin. Hänen lajiskaalansa oli laaja, mutta hän hallitsi ne. Hän valmensi suuren joukon nuoria urheilijoita Suomen mestareiksi ja maaotteluedustajiksi. Paten valtakaudella seura jylläsi SM-viesteissä naisten pitkillä matkoilla, joissa mestaripallille noustiin seitsemän kertaa peräkanaa. Se on harvinaista herkkua suomalaisessa yleisurheiluelämässäkkin. Se oli aikaa se. Paavon työnjälki, jollaiseen harva pystyy, muistetaan vielä pitkään. Hänen Helena-vaimonsa oli hyvänä tukena.

Valmennuksen ohella Paavon ääni ja hänen ammattitaitoinen asenteensa ja tarkat tietonsa eri lajien urheilijoista ovat tulleet tutuiksi kaikkien seuramme järjestämien SM-kisojen ja Vesan kisojen pääkuuluttajana monen kymmenen vuoden ajan. Hyvä kuuluttaja on yleisurheulukisojen yksi tärkeimmistä henkilöistä.

Veli-Pekka Virolainen valmensi keihään- ja kiekonheittäjiä, joista tunnetuinon EM-kisoihinkin päässyt Arja Mustakallio ja yli 55 metriä heittänyt Päivi Henttu. Myös Arto Manninen sai oppinsa VP:ltä.

Valmentajalegenda ja liikuntaneuvos Jussi Saarela puolestaan valmensi Kauko Lumiahon mestarimaileriksi, Virkberg'in sisarukset Ailan ja Teijan uskomattomiin lähes sadan kaikenväristen SM-mitalien tuojiksi ja Liisa Haapaniemestä Suomen mestaruuden A-tyttöjen maastajuoksussa sekä lisäksi yhden SM-hopean ja SM-pronssin.

Auvo Pehkoranta valmensi 1980-luvulla seiväshyppääjiä. Se oli tuloksellista toimintaa. Parhaimmillaan meillä oli toistakymmentä yli viiden metrin hyppääjää, joista nimekkäimmät olivat Kimmo Pallonen, Petri ja Arto Peltoniemi. Vieläkin olemme seuratilastoissa tämän valtakunnan kärkipään seuroja kautta aikojen kymmenen parhaan keskiarvoissa, joissa on oltu jopa ykkösenä ja tällä hetkellä kakkosena.

Esa Pyhälän urheilija- ja valmentajaura alkoi jo 50 vuotta sitten Merijärven Pyhänskoskelta. Hän valmensi menestyksellisesti pikajuoksijoitamme, jotka usein pinkoivat SM-pikaviestien finaaleissa ja yhden kerran tuli seuran historian ensimmäinen pronssimitali miesten 4x100 metrin pikaviestissä. Se oli hieno saavutus. Tuon ajan kovia pikamenojia olivat Jarmo Eronen, Simo Lämsä, Kari Joentakanen, Jorma Lahtinen, Keijo Alaspää, Kari Eilola, Jukka Alasuutari jne.

Myöhemmin 1990-luvulla Esan talli kunnostautui SM-aviestien 4x800 metrin viesteissä, joissa noustiin aina mitalipalleille saakka. SM-kisoissa viestikapulaa kuljettivat mm. Sakari Kupsala, Karri Rantalahti, Mikko Ahokas, Arto Rantakari, Kari Jaatinen ja Antti Pasanen. Pyhälän kultakimpale oli kuitenkin aikaisemmin mainittu 10-ottelija Petri Keskitalo, joka Esan ohjauksessa kulki ottelijan vaikealla joskin mielenkiintoisella tiellä aina nuorten maailmanmestariksi saakka.

Kestävyysjuoksuvalmentajista tulee mieleen ennen kaikkea Heikki Hanhela, jolle kestävyysurheilu oli kaikki kaikessa, oikein sydämen asia. Ikäkausiurheilijain piiristä hän aloitti ohjaamisen ja valmensi useita lahjakkaita juoksijoita, kuten tytöistä mm. Katja Putaansuu, Eija Sakko, Mira Sarkkila ja pojista Arto Rantakari. Tämä joukko toi SM-kultaa ja muita mitaleita. Katja ja Arto ylsivät aina maaotteluedustajiksi saakka. Valtakunnallisissa Vetoapu- eli SM-kisoissa oli Vesasta parhaimmillaan mukana toistakymmentä ikäkausiurheilijaa.

Junioritoiminta oli tuolloin vilkasta ja tuloksellista, sillä parhaina vuosina oli kirjoissa ja kansissa yli 250 ikäkausiurheilijaa. Ollinsaaren koulun saliharjoituksissa saattoi parhaimmillaan olla 70–80 lasta, joten sali kävi ahtaaksi tehokkaaseen harjoitteluun, mutta sopu antoi sijaa.

Heikillä riitti aikaa ja innostusta myös kilpailutoiminnan pyörittämiseen Pauli Vaihojan apulaisena. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon mm. 22 kertaa järjestetty Ollinsaaren yöjuoksu.

Eero Ukonaho on kulkenut pitkän tien nuorten ohjaamisessa. Se alkoi joskus yli 30 vuotta sitten, jolloin hän haisteli valmennuksen ilmapiiriä nykyisen liikuntaneuvos Paavo Haapakosken oppipoikana. Muutamien väli vuosien jälkeen jatkui Eeron uskollinen ja pitkäjänteinen työ. Hän perusti v. 1998 ns. EU-tiimin, johon hän kutsui ja sai työparikseen Jouni Roth'in, entisen menestyneen neljännesmailerin. Valmennusryhmässä silloin aloittivat Minna Kortessalon ja Jaana Isokäännän ohjausryhmissä alkuoppinsa saaneet mm. moninkertainen Suomen mestari Antti Vainionpää, pituushypyssä SM-mitaleille leiskautellut Veera Kervinen ja 400 metrin aidoissa SM-pronsille juossut Mia Roth sekä joukkuehopeaa korkeudessa hypänneet Johanna Laitinen ja Sara Petäjäniemi.

Eero Ukonaho on kiinnostunut myös piiri- ja liittotason järjestötyöstä, sillä hänellä on takanaan varsin pitkät luottamusmiehenajat piirin lisäksi Suomen Urheiluliiton hallituksen ja liittovaltuuston jäsenenä, johon hän kuuluu edelleenkin. Varsinkin liiton hallituksessa hän on päässyt näkemään, vaikuttamaan ja kokemaan, minkälaista on yleisurheilussa suuren keskusliiton toiminta seuratoimintaan verrattuna. Sieltä saaduista kokemuksista on ollut varmasti hyötyä seuratason pienemmät resurssit omaavaa toimintaa ajatellen.

Merkittävä ajanjakso seuran toiminnassa olivat vuodet 1975–1986, jolloin Vesalla oli ansiokkaasti toiminut palkallinen toiminnanjohtaja Eero Ukonaho, mutta sen jälkeen ei ole ollut sellaiseen taloudellisia mahdollisuuksia.

Kari Joentakanen on ollut mukana omien kaksoispoikiensa ja Antti Vainionpään valmennuksessa.

Valmennuspäällikkönä on syksyllä 2010 aloittanut, entinen lähes 80 metrin heittäjäme, Ilkka Kontinaho, joka on tuonut uutta verta ja tietoa miespuoliseen ohjaajakaartiimme. Hänen vahvoja alueita ovat heittolajit. Hänen aloitteesta saatiin käyntiin mm. aikuisten juoksukoulu ja yrityksille suunnatut liikuntaryhmät. Myös Jannen ja Maaritin isät, Ilkka Sakko ja Sakari Krekilä olivat tunnollisesti ohjaamassa lapsiaan käytännössä saadun tiedon pohjalta. Mutta arvokkaan panoksen tekniikkapuoleen antoi oman 1990-luvun heittäjäuransa ohella Ilkka Kontinaho, joka valmensi mm. keihään SM-mitalistia Janne Sakkoa ja vammaisurheilijana maailmalla mainetta niittänyttä Eero Hulanmäkeä.